

листъ 150 се намиратъ две бележки, едната отъ 1799 г., отъ игумена на Марковия манастиръ Хрисанта, другата — отъ 1802 г., отъ неговия наследникъ въ сщия манастиръ, българскиятъ книжовникъ Кирилъ Пейчиновичъ:

а) Во лѣто ѿ воплощеніа вѣѣа ѿѿсѣдъ (1799) . праві-
тельствующихъ сѣнодѣ иже во Цариградѣк послѣша митропо-
лита во Скопій именемъ гдѣинъ Яндрѣмъ ѿ вѣѣ ѿскоусенъ во
писаніе ѿбаче вѣѣ сѣлѣо сревролювецъ. ѿ сревролюѣа своегѣо номо-
канѣнъ не дрѣжаше сѣмонѣа вацше вѣѣ к' негѣо мѣнтѣры . не
цадаше ни же цѣркви ни же сирѣѣтъ . ни же вдовицѣъ , ни же
милостіиѣу даваше . во Марковѣъ мѣнстрѣ вѣѣхъ азѣъ смирѣніи
ѿгѣменъ Хрѣсандѣъ ѣѣромонѣхъ ѿбаче сѣлѣо во нищетѣк прѣви-
вахъ орѣніе манастирское ѣже во Нарѣѣѣ митрополитѣъ дрѣжаше . ѿ
ѣще дрѣги ѿ : гро ѿ мѣнтрѣъ ми земаше . писахъ сѣе своею
рѣкѣю азѣъ Хрѣсдъ : ѣѣрѣмѣхъ : во лѣто ѿ Хрѣѣа Бѣѣа : 1799.

б) Кириль Пейчиновичъ сжщо така се оплаква отъ насилието на властитѣ въ монастира: Во лѣто ѿ воплощенїа Гдѣа Бгѣ и спаса нашегѡ Іиса Хрѣта: 1802: вѣрѣтѡхсѧ ѡзѣ и гдѣмѣнь грѣшныи во іеромонахѣхъ Кѣрилѣ ѡбаче сѣлѡ во лѣности иждїхъ свое житїе ѡкажнїи, ѡво тѣснотї ради, ѡво ѿ насїлїе владѣющихъ ѡво невѣрженїа ради своего, но молю вѣсѣ братїа прочїтающихъ сїе рцыте Бже ѡпростї раба своего амїнь . Кѣр(илѣ) іерманахъ (Поповъ, Описанїе, 303—304; срв. факсимиле у Селищев, Полог, 139).

38. — Бележка отъ 1801 г. отъ Кирила Пейчиновичъ, на втората корица на пендикостаръ отъ 1398 г., писанъ отъ Евстратия, при султанъ Баязида. Ржкописътъ билъ известно време въ Шишевския манастиръ Св. Николай (Скопско).

Отъ тая бележка личи, че още въ 1801 г. Кирилъ е билъ игуменъ на Марковъ манастиръ, но не е забравялъ и другитѣ манастири въ северо-западна Македония и често ги е спохождалъ и отбележвалъ по ръкописи и по стени за своето бродничество. Тая бележка, фотографска снимка отъ която даваме на стр. 122, гласи: